

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Οικογενειακά Και Κληρονομικά Θέματα](#) > [Νόμιμη Μετακίνηση/εγκατάσταση Στο Εξωτερικό Με Παιδιά](#) > Croatia

Νόμιμη μετακίνηση/εγκατάσταση στο εξωτερικό με παιδιά

Περιεχόμενο που παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Κάτω υπό ποιες περιπτώσεις μπορεί ο ένας γονέας να μετακινήσει νομίμως το παιδί σε άλλο κράτος χωρίς την έγκριση του άλλου γονέα;

Πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των δύο ακόλουθων περιπτώσεων, όσον αφορά τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας γονέας μπορεί να μετακινήσει νομίμως το παιδί του σε άλλο κράτος χωρίς τη συναίνεση του άλλου γονέα:

- α) ο γονέας που θέλει να μετακινήσει νομίμως το παιδί σε άλλο κράτος είναι ο γονέας με τον οποίο διαμένει το παιδί και
- β) ο γονέας που θέλει να μετακινήσει νομίμως το παιδί σε άλλο κράτος είναι ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το παιδί αλλά ο οποίος διατηρεί προσωπική επικοινωνία με το παιδί.

α) Ο γονέας με τον οποίο διαμένει το παιδί μετά το διαζύγιο μπορεί, στο πλαίσιο της καθημερινής μέριμνας του παιδιού με τον οποίο διαμένει, να μετακινήσει νομίμως το παιδί σε άλλο κράτος (π.χ. για μονοήμερη εκδρομή), υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγει έτσι το δικαίωμα του άλλου γονέα να διατηρεί προσωπική επικοινωνία με το παιδί, σύμφωνα με τα άρθρα 95 και 119 του νόμου περί οικογένειας (Obiteljski zakon) [Επίσημη Εφημερίδα (Narodne novine) αριθ. 103/15 και 98/19, 47/20, 49/23 - απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Δημοκρατίας της Κροατίας, και 156/2023, στο εξής: νόμος περί οικογένειας)]. Πράγματι, ανεξαρτήτως του αν οι γονείς ασκούν την επιμέλεια από κοινού ή αποκλειστικά, καθένας από τους γονείς έχει το δικαίωμα να λαμβάνει αυτόνομα καθημερινές αποφάσεις που αφορούν το παιδί κατά το διάστημα που το παιδί διαμένει μ' αυτόν (άρθρο 110 του νόμου περί οικογένειας). Αν οι γονείς ασκούν από κοινού την επιμέλεια μετά το διαζύγιο (άρθρο 104 του νόμου περί οικογένειας), τότε οι σημαντικές αποφάσεις για το παιδί πρέπει να λαμβάνονται συναινετικά (άρθρο 108 του νόμου περί οικογένειας). Στον βαθμό που η προσωρινή μετακίνηση σε άλλη χώρα (π.χ. για μονοήμερη εκδρομή) δεν έχει σκοπό την αλλαγή του τόπου προσωρινής ή μόνιμης κατοικίας του παιδιού και, επομένως, δεν αφορά βασικά ατομικά δικαιώματα του παιδιού, τα οποία απαριθμούνται εξαντλητικά στο άρθρο 100 του νόμου περί οικογένειας, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 99 παράγραφος 2 του νόμου περί οικογένειας. Το ίδιο θα ίσχυε και στην περίπτωση που ο γονέας με τον οποίο διαμένει το παιδί μετά το διαζύγιο ασκεί εν μέρει αποκλειστική επιμέλεια (άρθρο 105 του νόμου περί οικογένειας). Ωστόσο, αν ο γονέας με τον οποίο διαμένει το παιδί μετά το διαζύγιο ασκεί τη συνολική αποκλειστική επιμέλεια βάσει δικαστικής απόφασης, τότε δεν χρειάζεται η συναίνεση του άλλου γονέα για προσωρινή μετακίνηση με το παιδί σε άλλη χώρα (άρθρο 105/5 του νόμου περί οικογένειας).

β) Όταν ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το παιδί μετά το διαζύγιο, αλλά ο οποίος διατηρεί προσωπική επικοινωνία με το παιδί, επιθυμεί να μετακινήσει νομίμως το παιδί σε άλλο κράτος, μπορεί να το πράξει με την προϋπόθεση ότι πρόκειται για προσωρινή μετακίνηση σε άλλη χώρα (π.χ. μονοήμερη εκδρομή), κατά το χρονικό διάστημα που ασκεί το δικαίωμα άμεσης προσωπικής επικοινωνίας με το παιδί (άρθρο 121 του νόμου περί οικογένειας), και υπό την προϋπόθεση ότι δεν του έχει αφαιρεθεί ούτε έχει περιοριστεί το δικαίωμα αυτό βάσει δικαστικής απόφασης (άρθρα 123-126 του νόμου περί οικογένειας). Πράγματι, ανεξαρτήτως του αν οι γονείς ασκούν την επιμέλεια από κοινού ή αποκλειστικά, καθένας από τους γονείς έχει το δικαίωμα να λαμβάνει

αυτόνομα καθημερινές αποφάσεις που αφορούν το παιδί κατά το διάστημα που το παιδί διαμένει μ' αυτόν (άρθρο 110 του νόμου περί οικογένειας). Αν οι γονείς ασκούν από κοινού την επιμέλεια μετά το διαζύγιο (άρθρο 104 του νόμου περί οικογένειας), τότε οι σημαντικές αποφάσεις για το παιδί πρέπει να λαμβάνονται συναινετικά (άρθρο 108 του νόμου περί οικογένειας). Στον βαθμό που η προσωρινή μετακίνηση σε άλλη χώρα κατά το χρονικό διάστημα που ασκείται το δικαίωμα άμεσης προσωπικής επικοινωνίας με το παιδί (π.χ. για μονοήμερη εκδρομή) δεν έχει σκοπό την αλλαγή του τόπου προσωρινής ή μόνιμης κατοικίας του παιδιού και, επομένως, δεν αφορά βασικά ατομικά δικαιώματα του παιδιού, τα οποία απαριθμούνται εξαντλητικά στο άρθρο 100 του νόμου περί οικογένειας, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 99 παράγραφος 2 του νόμου περί οικογένειας. Το ίδιο θα ίσχυε και σε περίπτωση που ο γονέας με τον οποίο διαμένει το παιδί μετά το διαζύγιο ασκεί εν μέρει αποκλειστική επιμέλεια (άρθρο 105 του νόμου περί οικογένειας), επειδή ο γονέας που ασκεί το δικαίωμα άμεσης προσωπικής επικοινωνίας με το παιδί έχει την ελευθερία και το δικαίωμα να εκπροσωπεί το παιδί στα καθημερινά πράγματα για όσο διάστημα το παιδί μένει μαζί του (σύμφωνα με τα άρθρα 110 και 112, σε συνδυασμό με το άρθρο 105/1 του νόμου περί οικογένειας).

Σε τέτοιες περιπτώσεις, τονίζεται η σημασία των διατάξεων του άρθρου 111 του νόμου περί οικογένειας. Πράγματι, και οι δύο γονείς, ανεξαρτήτως του αν ασκούν από κοινού ή αποκλειστικά την επιμέλεια, είναι υποχρεωμένοι να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με το παιδί, επομένως και πληροφορίες για τυχόν μετακίνησή τους με το παιδί στο εξωτερικό. Πέρα από το γεγονός ότι πρόκειται για νομική υποχρέωση των γονέων, η διέλευση των εθνικών συνόρων προϋποθέτει ότι το παιδί ή καθένας από τους γονείς θα πρέπει να είναι κάτοχος προσωπικών και άλλων εγγράφων, τα οποία θα πρέπει να έχει μαζί του.

Στην περίπτωση που ένας από τους γονείς θεωρεί ότι ο άλλος γονέας θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει καταχρηστικά την εν λόγω προσωρινή μετακίνηση με το παιδί στο εξωτερικό, έχει το δικαίωμα να ζητήσει από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο εξωδικαστικής διαδικασίας, να διατάξει την επιβολή οποιουδήποτε από τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 418 του νόμου περί οικογένειας, με τα οποία κατοχυρώνεται η εκτέλεση της απόφασης για τη διατήρηση προσωπικής επικοινωνίας του παιδιού με τον γονέα, ή την επιβολή οποιουδήποτε από τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 419 του νόμου περί οικογένειας, με τα οποία κατοχυρώνεται η επιστροφή του παιδιού.

Η πιο επιθυμητή λύση είναι να καταλήξουν οι γονείς σε συναινετική συμφωνία γι' αυτά και για άλλα παρόμοια ζητήματα την οποία θα μπορούν στη συνέχεια να εντάξουν στο σχέδιο για την άσκηση της κοινής επιμέλειας (άρθρο 106/3 του νόμου περί οικογένειας).

2 Κάτω από ποιες προϋποθέσεις είναι απαραίτητη η συναίνεση του άλλου γονέα για τη μετακίνηση του παιδιού σε άλλο κράτος;

Για κάθε (μόνιμη) μετακίνηση του παιδιού σε άλλο κράτος, η οποία θα είχε ως σκοπό την αλλαγή του τόπου προσωρινής ή μόνιμης κατοικίας του παιδιού, απαιτείται η συναίνεση και των δύο γονέων. Ανεξαρτήτως του αν οι γονείς ασκούν την επιμέλεια από κοινού ή αν ένας από τους δύο ασκεί την εν μέρει αποκλειστική επιμέλεια, ο γονέας ο οποίος μετακινεί το παιδί σε άλλο κράτος με σκοπό να αλλάξει τον τόπο προσωρινής ή μόνιμης κατοικίας του παιδιού οφείλει να λάβει τη γραπτή συναίνεση του άλλου γονέα (άρθρα 100 και 108 του νόμου περί οικογένειας). Ωστόσο, όταν ένας από τους γονείς ασκεί συνολική αποκλειστική επιμέλεια, είναι δυνατόν να μη χρειάζεται ο γονέας αυτός τη συναίνεση του άλλου γονέα για να μετακινήσει το παιδί σε άλλο κράτος με σκοπό την αλλαγή της προσωρινής ή μόνιμης κατοικίας του παιδιού (άρθρο 105/5 του νόμου περί οικογένειας).

3 Σε περίπτωση που ο άλλος γονέας δεν συναινεί στη μετακίνηση του παιδιού σε άλλο κράτος, παρόλο που είναι απαραίτητο, πώς μπορεί το παιδί να μετακινηθεί νομίμως σε άλλο κράτος;

Αν ο γονέας που μετακινεί το παιδί σε άλλο κράτος επιθυμεί να αλλάξει τον τόπο προσωρινής ή μόνιμης κατοικίας του παιδιού και δεν μπορεί να λάβει τη γραπτή συναίνεση του άλλου γονέα, τότε αποφασίζει το δικαστήριο, στο πλαίσιο εξωδικαστικής διαδικασίας, ποιος από τους γονείς εκπροσωπεί στην υπόθεση αυτή το παιδί με γνώμονα την προστασία της ευημερίας του παιδιού (άρθρα 100/5 και 478/1 του νόμου περί οικογένειας). Πριν από την έναρξη της προαναφερόμενης εξωδικαστικής διαδικασίας στο δικαστήριο, θα πρέπει να διεξαχθεί υποχρεωτική εξωδικαστική οικογενειακή διαβούλευση, κατά την οποία μια ομάδα ειδικών του κέντρου κοινωνικής μέριμνας θα προσπαθήσει να βοηθήσει τους γονείς και το παιδί να καταλήξουν σε

συναινετική απόφαση για το θέμα αυτό (άρθρο 481 του νόμου περί οικογένειας - εξωδικαστική διαδικασία υποχρεωτικής οικογενειακής διαβούλευσης ως διαδικαστικός όρος για την κίνηση διαδικασίας του άρθρου 100/5 του νόμου περί οικογένειας). Αν κατά τη διαδικασία υποχρεωτικής οικογενειακής διαβούλευσης οι γονείς δεν καταφέρουν να συμφωνήσουν, αποφασίζει το δικαστήριο για το θέμα αυτό, στο πλαίσιο εξωδικαστικής διαδικασίας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη του τα ακόλουθα: την ηλικία και τη γνώμη του παιδιού, το δικαίωμα του παιδιού να διατηρεί προσωπική επικοινωνία με τον άλλο γονέα, την ετοιμότητα και την προθυμία των γονέων να συνεργαστούν κατά την άσκηση της επιμέλειας, την προσωπική κατάσταση των γονέων, την απόσταση μεταξύ της μόνιμης ή προσωρινής κατοικίας των γονέων και του τόπου στον οποίο πρέπει να μετακομίσει το παιδί και τη συγκοινωνιακή σύνδεση μεταξύ των τόπων αυτών, καθώς και το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των γονέων (άρθρο 484 του νόμου περί οικογένειας).

Ωστόσο, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, στην περίπτωση που ο ένας από τους γονείς ασκεί συνολική αποκλειστική επιμέλεια, δεν χρειάζεται η συναίνεση του άλλου γονέα για τη μετακίνηση του παιδιού σε άλλο κράτος με σκοπό την αλλαγή του τόπου προσωρινής ή μόνιμης κατοικίας του παιδιού, περίπτωση κατά την οποία η αντίθεση του άλλου γονέα δεν έχει νομική σημασία (άρθρο 105/5 του νόμου περί οικογένειας).

4 Ισχύουν οι ίδιοι κανόνες για την προσωρινή μετακίνηση (π.χ. διακοπές, υγειονομική περίθαλψη) και τη μόνιμη μετακίνηση; Κατά περίπτωση, σας παρακαλούμε να υποβάλετε τα σχετικά έντυπα συναίνεσης

Όπως προαναφέρεται στις απαντήσεις στις ερωτήσεις 1 έως 3, ο νόμος περί οικογένειας ρυθμίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των γονέων με διαφορετικό τρόπο ανάλογα με το αν η μετακίνηση του παιδιού σε άλλο κράτος είναι προσωρινή (π.χ. μονοήμερη εκδρομή, που δεν θίγει τα δικαιώματα του άλλου γονέα) ή μόνιμη, με σκοπό την αλλαγή της μόνιμης ή προσωρινής κατοικίας του παιδιού.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 30/10/2025

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα